

ମୁଣ୍ଡା ଲାଲ କାହିଁ ପାଇଁ ଏହା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ஏன் கூடும் என்றால் அதை விடக் கூடிய நிலை என்று போன்ற சொல்லி விட வேண்டும்.

תמב

בראשית מו ויגש

אָבִיו יְצָחָק: (ב) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים |
לְיִשְׂרָאֵל בְּמִرְאַת הַלְּילָה וַיֹּאמֶר
יַעֲקֹב | יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הָנָגִינִי:
(ג) וַיֹּאמֶר אָנֹכִי הַאֲלֹהִי אָבִיךְ
אֵל-תִּרְאָ מַרְדָּה מִצְרִימָה כִּי-
לְגֹוי גָּדוֹל אֲשִׁימָה שֵׁם: (ד) אָנֹכִי
אִרְדָּ עַמְּךָ מִצְרִימָה וְאָנֹכִי אָעַלְךָ

בעל הטורים

(ב) לישראל במראות הלילה. ז' תגן בש"ז על שם כי שבע יפול צידק ועם שבאו עליו ז' צרות וניצל מהם עשו לבן מלך דינה יוסף שמעון בניימיין: (ד) גם עללה. כתיב בה"א רמו לאחר ה' דורות יעקב לוי קחת עמור משה: ווישוף ישית ידו על עיניך. עזים עיניך כשחמות הבטיחו שלא ימות בחינו:

רש"

נמלנס: (ב) יעקב יעקב. למנון חנה: (ג) אל סנוקק נסחת להויה נמלץ: (ד) ואنبي אעלן.
 תירא מרדה מצריםמה. לפי טהיה מיל על

עיקר שפתי חכמיים

א. דיק מרכטיב עעל משמע לא"ז שהוא גבורה מכל הארץ וק"ל:

ליקוטי הלכות

רגלי מסדרך ה' יסעדני וכו'. ובתיב: ואמיר
 אבד נצחי ותויה מה' זאת אשיב אל לבי
 על-יכן אוחיל מסדי ה' כי לא תמןנו כי לא
 כלו רחמי תרשימים לבקרים וכו'. וכן בפסוקים
 רבים, ובפרט ברכרי רבותינו ז"ל מבאר שדריקא
 בשישראלי הם בתכלית הדקנות והՃאה חס
 ושלום, או דיקא יש סבר ותקעה לשועה
 גודלה. וכן שאמרו במדרש על פסוק ועלה
 'מן הארץ' דיקא, עין שם. וכן הוא בפרשיות
 בכל אדם ובכל זמן, כי ה' יתפרק מהפה
 המפה לרפואה, כמו שאמרו רבותינו ז"ל וכל
 זה מברכו בפסוק: אنبي ארד וכו' הנ"ל. (ליקוטי
 הלכות - הלכות שלוחה הקון ה' - כ"ג)

(ד) אنبي ארד עמד מצריםמה וانبוי אעלך
 גם עללה. ומובן בספרים שבסופה הפסיק מברכו
 כל סוד גלות ישראל, ועיקר הויא גלות הנפש
 כל העליות והירידות העוברים על איש
 היישראלי שהוא עקר סוד הגלות והגאלה
 שהפל בבחינת אنبي ארד עמד מצריםמה וانبוי
 אעלך גם עללה, שהוא בבחינת ירידה תכלית
 העליה, כמובא. והעיקר הויא התחרקות
 שציריכין להתחזק מאייד מאייד בתקף התגברות
 מירויות הירידה עד שגדימה שבעמут במעט
 חס ושלום, שדריקא ממש ירחים עליו ה'
 יתפרק ווישועו ויקרבו אליו כי לא יטש ה'
 את עמו וכו'. וכן שכתוב: אם אמרתني מטה